Dosarul nr. 2-7335/2024
2-24058741-12-2-31052024

HOTĂRÂRE
În Numele Legii

29 mai 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, (sediul Centru)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sandu
Grefier Diana Blîndu
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului Porcescu Radu, avocat Cotruța Sergiu
Pârâtei Mîțu Elena

examinând în ședință publică pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Porcescu Radu către Mîțu Elena cu privire la constatarea calității de bun personal și rectificarea înscrisurilor din registrul bunurilor imobile,

a constatat:

La 30 mai 2024, Porcescu Radu a depus cerere de chemare în judecată către Mîțu Elena cu privire la constatarea calităţii de bun personal a lui Porcescu Radu, privitor la apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral ***** și dispunerea radierii notării pârâtei Mîţu Elena, din Registrul bunurilor imobile, referitor la bunul imobil apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, cu menţiunea că hotărârea judecătorească serveşte temei al radierii notării din Registrul de stat al bunurilor imobile.

În motivare, reclamantul indică că în 2009, nefiind căsătorit cu Mîțu Elena, a cumpărat prin contractul investițional privind construcția spațiului locativ nr. 4/88 din 11 iunie 2009, autentificat de notarul Victor Șevciuc, apartamentul nr. 88, amplasat în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110, bloc. C, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****.

Indică că conform clauzelor contractului investițional privind construcția spațiului locativ nr. 4/88, Porcescu Radu va deveni proprietar al apartamentului, achitând antreprenorului S.R.L. „Elex-SRL” până la data de 15 iunie 2009, suma de 778 550,00 lei.

Insistă că prețul apartamentului a fost achitat din contul banilor/resurselor financiare proprii.

Relatează că la 6 noiembrie 2009, a încheiat căsătoria cu Mîțu Elena, căsătoria fiind înregistrată la Oficiul Stare Civilă Botanica, mun. Chișinău.

Menționează că la 10 septembrie 2010, a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 88, amplasat în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110, fiind menționați în calitate de proprietari atât Porcescu Radu, cât și Mîțu Elena.

Reclamantul subliniază că apartamentul nr. 88, amplasat în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110, este un bun proprietate personală a lui Porcescu Radu, așa cum, acest imobil a fost cumpărat și achitat până la încheierea căsătoriei cu Mîțu Elena, din contul veniturilor personale ale reclamantului.

Consideră că concomitent cu admiterea acțiunii pe fond cu privire la declararea drept bun personal a apartamentului nr. 88, amplasat în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110, a reclamantului Porcescu Radu, se reconfirmă existența temeiului intentării acțiunii în rectificare prevăzut la art. 439 alin. (1) lit. a) Cod Civil.

Solicită Porcescu Radu constatarea calităţii de bun personal a lui Porcescu Radu, privitor la apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral ***** și dispunerea radierii notării pârâtei Mîţu Elena, din Registrul bunurilor imobile, referitor la bunul imobil apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, cu menţiunea că hotărârea judecătorească serveşte temei al radierii notării din Registrul de stat al bunurilor imobile.

Reprezentantul reclamantului Porcescu Radu, avocatul Cotruța Sergiu în ședința de judecată a susţinut cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea acesteia, reiterând argumentele de fapt şi de drept expuse în acţiune.

Pârâta Mîţu Elena în ședința de judecată a pledat pentru respingerea acțiunii, invocând caracterul neîntemeiat al pretențiilor formulate.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate la dosarul cauzei, verificând temeinicia pretențiilor formulate de reclamant în coraport cu obiecțiile pârâtei, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Porcescu Iurie, pentru următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședința de judecată s-a constatat că la 11 iunie 2009, între S.R.L. „ELEX-SRL”, în calitate de antreprenor și Porcescu Radu, în calitate de investitor, a fost încheiat contractul investițional privind construcția spațiului locativ nr. 4/88, conform condițiilor căruia, antreprenorul și-a asumat obligația de a construi, iar investitorul și-a asumat obligația de a achita costul apartamentului nr. 88, cu suprafața de 67,7 m.p., amplasat în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110, bloc locativ „C”, etajul 4 (f. d. 20-27).

Potrivit pct. 3.1 din contractul investițional privind construcția spațiului locativ nr. 4/88, costul apartamentului constituie 778 550,00 lei și se achită până la 15 iunie 2009.

Înscrisurile cauzei denotă că la 31 ianuarie 2009, de către ofițerul de stare civilă din cadrul Primăriei Carpi, Italia, a fost înregistrată căsătoria încheiată între Porcescu Radu și Mîțu Elena, eveniment care se confirmă prin extrasul de pe actul de căsătorie eliberat de Direcția de evidență a persoanelor, Oficiul Stare Civilă Carpi, Primăria Carpi, Italia (f. d. 57-63).

Este cert și faptul că la 6 noiembrie 2009, de către oficiul stare civilă Botanica a fost înregistrată căsătoria încheiată între Porcescu Radu și Mîțu Elena, eveniment confirmat prin certificatul de căsătorie seria și numărul CS-V 0782894 eliberat de OSC Botanica la 6 noiembrie 2009 (f. d. 19).

Instanța reține că prin hotărârea Judecătoriei de primă instanță Uberlingen din 15 februarie 2022, a fost desfăcută căsătoria încheiată la 31 ianuarie 2009, în Carpi/Italia, dintre Porcescu Iurie și Mîțu Elena (f. d. 67-73).

Concomitent, actele dosarului atestă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2025, s-a declarat nulă căsătoria încheiată la 6 noiembrie 2009, între Porcescu Radu și Mîțu Elena, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă nr. 1512 la 6 noiembrie 2009, de către OSC sectorul Botanica, mun. Chișinău. S-a anulat certificatul de divorț nr. 9 din 5 ianuarie 2023, eliberat de către Serviciul stare civilă Botanica, mun. Chișinău, prin care căsătoria încheiată între Porcescu Radu și Mîțu Elena, a fost desfăcută la 5 ianuarie 2023 (f. d. 75).

Din conținutul extrasului de pe actul de căsătorie seria și numărul EC-I *****eliberat de Agenția Servicii Publice, rezultă că la 31 ianuarie 2009, de către Primăria Carpi, Talia, a fost înregistrată căsătoria între Porcescu Radu și Mîțu Elena. Căsătoria a fost desfăcută în baza deciziei Tribunalului Uberlingen, Germania nr. ***** (f. d. 83).

Instanța constată că la 30 aprilie 2010, Porcescu Radu și S.R.L. „ELEX-SRL” au semnat procesul-verbal de primire-predare a bunului imobil în proprietate nr. 4/88-2, în conformitate cu condițiile căruia, antreprenorul a transmis investitorului în proprietate apartamentul nr. 88, etajul 4, cu suprafața de 68,6 m.p., situat pe str. Constantin Brâncuși 110 (f. d. 28), iar la 1 septembrie 2010, oficiul cadastral teritorial Chișinău a înregistrat dreptul de proprietate al lui Porcescu Radu și a Elenei Mîțu asupra apartamentului nr. 88, amplasat în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110 (f. d. 29-31).

Prin acțiunea deferită judecății, reclamantul Porcescu Radu a solicitat constatarea calităţii de bun personal a lui Porcescu Radu, privitor la apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral ***** și dispunerea radierii notării pârâtei Mîţu Elena, din Registrul

bunurilor imobile, referitor la bunul imobil apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, cu menţiunea că hotărârea judecătorească serveşte temei al radierii notării din Registrul de stat al bunurilor imobile.

Potrivit susținerilor reclamantului, apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, a fost dobândit de Porcescu Radu până la încheierea căsătoriei cu Mîțu Elena, achitând prețul acestui apartament din contul mijloacelor bănești personale.

Pârâta Mîțu Elena a obiectat împotriva acestor susțineri ale reclamantului, reiterând că la data încheierii contractului de investiții, Porcescu Radu și Mîțu Elena se aflau în relații de căsătorie, iar apartamentul respectiv constituie proprietate comună în devălmășie a ambelor părți litigante.

Instanța de judecată examinând probatoriul administrat și verificând cadrul normativ aplicabil speței, constată că acțiunea lui Porcescu Radu este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 19 din Codul Familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie. Regimul legal al bunurilor soţilor acţionează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Conform art. 20 din Codul Familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.

Sînt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul:

a) veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din:

- activitatea de muncă;
- activitatea de întreprinzător;
- activitatea intelectuală;

b) premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.);

c) altor mijloace comune.

Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

Dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra soţului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educaţia copiilor sau din alte motive temeinice.

Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Conform art. 25 din Codul Familiei, împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi. Proprietatea în devălmăşie poate fi împărţită în baza acordului dintre soţi. În caz de neînţelegere, determinarea cotei-părţi a fiecărui soţ în proprietatea în devălmăşie, precum şi împărţirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească. La împărţirea proprietăţii în devălmăşie, instanţa judecătorească, la cererea soţilor, stabileşte bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei. Dacă unuia dintre soţi îi sînt transmise bunuri care depăşesc cota ce-i revine, celuilalt soţ i se poate stabili o compensaţie bănească sau de altă natură. Bunurile procurate pentru copiii minori (îmbrăcăminte, încălţăminte, rechizite şcolare, instrumente muzicale, jucării etc.) se transmit gratuit soţului împreună cu care locuiesc copiii. Depunerile făcute de soţi pe numele copiilor lor minori sînt proprietate a copiilor şi nu se iau în considerare la partaj. Dacă bunurile comune au fost împărţite în timpul căsătoriei, acestea devin bunuri personale ale soţilor, iar bunurile care nu au fost împărţite, precum şi bunurile dobândite ulterior de către soţi, sînt proprietate în devălmăşie a acestora. Pentru împărţirea bunurilor proprietate în devălmăşie a soţilor a căror căsătorie a fost desfăcută, se stabileşte un termen de prescripţie de 3 ani.

Potrivit art. 26 din Codul Familiei, la împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor şi determinarea cotelor-părţi din aceasta, părţile soţilor sînt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel. Instanţa judecătorească este în drept să diferenţieze cotele-părţi în proprietatea în devălmăşie a soţilor, ţinând cont de interesele unuia dintre soţi şi/sau de interesele copiilor minori. La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor, datoriile comune se împart între ei proporţional cotelor-părţi ce le-au fost repartizate.

Instanța de judecată enunță că legiuitorul național a stabilit cu valoare de principiu că părţile soţilor din proprietatea dobândită în timpul căsătoriei sunt considerate egale, dacă contractul matrimonial nu prevede altfel. Acest principiu general se aplică în exclusivitate proprietății dobândite în timpul căsătoriei.

Este de menționat că atunci când unul dintre soți pretinde că a dobândit un bun, care constituie proprietate personală în afara căsătoriei, atunci limitele dezbaterilor judecătorești și a judecării cauzei se extind strict la determinarea următoarelor aspecte: (*i*) data încheierii căsătoriei, (*ii*) data dobândirii dreptului de proprietate asupra bunului și (*iii*) achitarea prețului bunului până la încheierea căsătoriei.

În speță, reclamantul a pretins că apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, a fost dobândit de Porcescu Radu până la încheierea căsătoriei cu Mîțu Elena, achitând prețul acestui apartament din contul mijloacelor bănești personale.

În acest sens, Porcescu Radu a invocat că a încheiat căsătoria cu Mîțu Elena la 6 noiembrie 2009, prezentând în acest sens și certificatul de căsătorie seria și numărul CS-V 0782894, care atestă aceste circumstanțe invocate.

La judecarea cauzei în fond, pârâta Mîțu Elena a prezentat instanței extrasul de pe certificatul de căsătorie eliberat de Oficiul Stării Civile Capri, Italia, care combat

aserțiunile reclamantului și confirmă că, de fapt, Porcescu Iurie și Mîțu Elena au încheiat căsătoria în Italia, pe 31 ianuarie 2009.

Faptul că Porcescu Iurie și Mîțu Elena au încheiat căsătoria pe 31 ianuarie 2009, se confirmă atât prin extrasul de pe actul de căsătorie eliberat de Direcția de evidență a persoanelor, Oficiul Stare Civilă Carpi, Primăria Carpi, Italia, cât și prin hotărârea Judecătoriei de primă instanță Uberlingen din 15 februarie 2022, a fost desfăcută căsătoria încheiată la 31 ianuarie 2009, în Carpi/Italia, dintre Porcescu Iurie și Mîțu Elena.

Concomitent, se reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2025, s-a declarat nulă căsătoria încheiată la 6 noiembrie 2009, între Porcescu Radu și Mîțu Elena, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă nr. 1512 la 6 noiembrie 2009, de către OSC sectorul Botanica, mun. Chișinău. S-a anulat certificatul de divorț nr. 9 din 5 ianuarie 2023, eliberat de către Serviciul stare civilă Botanica, mun. Chișinău, prin care căsătoria încheiată între Porcescu Radu și Mîțu Elena, a fost desfăcută la 5 ianuarie 2023.

Iar prin extrasul de pe actul de căsătorie seria și numărul EC-I *****eliberat de Agenția Servicii Publice, rezultă că la 31 ianuarie 2009, de către Primăria Carpi, Talia, a fost înregistrată căsătoria între Porcescu Radu și Mîțu Elena. Căsătoria a fost desfăcută în baza deciziei Tribunalului Uberlingen, Germania nr. *****.

Raportând circumstanțele de fapt ale speței la normele legale citate mai sus, instanța de judecată conchide că pretenția reclamantului Porcescu Iurie cu privire la constatarea calităţii de bun personal a lui Porcescu Radu, privitor la apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Or, înscrisurile cauzei confirmă cert că apartamentul litigios a fost dobândit cu drept de proprietate de Porcescu Iurie și Mîțu Elena la 1 septembrie 2010, adică în timpul căsătoriei.

Instanța desconsideră susținerile reclamantului potrivit căruia prețul apartamentului ar fi fost achitat de Porcescu Iurie până la încheierea căsătoriei, așa cum, prin înscrisurile cauzei se confirmă că prețul apartamentului urma a fi achitat până la 15 iunie 2009, pe când, părțile litigante au încheiat căsătoria la 31 ianuarie 2009.

Corespunzător, fiind constatat că prețul apartamentului litigios a fost achitat în timpul căsătoriei părților litigante, instanța conchide că apartamentul nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, constituie proprietate comună în devălmășie a soților și nu poate fi recunoscut proprietate personală a lui Porcescu Iurie.

Conform art. 438 Cod Civil, cînd o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru. Situația juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaștere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declarație dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărîre judecătorească irevocabilă pronunțată împotriva acestuia, prin care s-a admis acțiunea de fond. Acțiunea de fond poate fi, după caz, o

acțiune în constatare sau declarare a nulității ori a ineficienței actului juridic în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat, o acțiune în nulitate a înregistrării, înregistrării provizorii sau notării, o cerere de revizuire a hotărîrii judecătorești sau cerere de contestare a hotărîrii arbitrale, precum și altă acțiune care poate avea ca efect întemeierea unei acțiuni în rectificare.

Conform art. 439 alin. (1) lit. a) Cod Civil, orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către registrator.

Instanța de judecată va reține că înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, cu nr. cadastral *****, a avut loc la data 01 septembrie 2010.

Prin urmare, reclamantul Porcescu Iurie cunoștea și a acceptat înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de coproprietate al pârâtei Mîțu Elena asupra apartamentului menționat.

De asemenea, instanța va constata că reclamantul Porcescu Iurie s-a adresat instanței de judecată cu prezenta acțiune abia la data de 30 mai 2024.

Astfel, instanța va reține că, la momentul înregistrării dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, registratorul din cadrul oficiului cadastral teritorial corect a calificat dreptul supus înregistrării, motiv pentru care se impune soluția de respingere a pretenției lui Porcescu Iurie cu privire la dispunerea radierii notării pârâtei Mîţu Elena, din Registrul bunurilor imobile, referitor la bunul imobil apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, cu menţiunea că hotărârea judecătorească serveşte temei al radierii notării din Registrul de stat al bunurilor imobile.

În cadrul prezentului proces, interesele pârâtei Mîțu Elena au fost reprezentate de avocatul Caciuc Gheorghe, iar pentru aceste servicii, pârâta a achitat suma de 19 000,00 lei (f. d. 66).

Conform art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, pornind de la practica CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Costin versus România,* hotărârea din 26 mai 2005; cauza *Străin și alții versus România*, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza *Petre versus România*, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, instanța va încasa din contul lui Porcescu Iurie în beneficiul Elenei Mîțu suma de 10 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, cuantum pe care instanța îl apreciază ca fiind real, necesar și rezonabil, cu respingerea cerinței de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în partea ce excede suma adjudecată.

La stabilirea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică dispuse spre încasare, instanța a ținut cont și de volumul de lucru, de numărul ședințelor de judecată desfășurate în cadrul prezentului litigiu, precum și de complexitatea dosarului, constatând că suma de 10 000,00 lei este un cuantum rezonabil în raport cu volumul de lucru prestat de avocat în cadrul prezentului proces.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantului Porcescu Iurie este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. art. 94, 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de Porcescu Radu către Mîțu Elena cu privire la constatarea calităţii de bun personal a lui Porcescu Radu (IDNP: *****), privitor la apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral ***** și dispunerea radierii notării pârâtei Mîţu Elena (IDNP: *****), din Registrul bunurilor imobile, referitor la bunul imobil apartamentul cu nr. 88, situat în mun. Chişinău, str. Constantin Brâncuşi, nr. 110, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, cu menţiunea că hotărârea judecătorească serveşte temei al radierii notării din Registrul de stat al bunurilor imobile.

Se încasează în beneficiul lui Mîțu Elena, a.n. *****, IDNP:*****, de la Porcescu Radu, a.n. 25.05.1982, IDNP: *****, suma de 10000 lei (zece mii lei) cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În rest, pretenția de încasare a excedentului cuantumului cheltuielilor de judecată prin prezenta hotărâre, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Victor Sandu